

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

НА СЪДИЯТА ГРОЗДАН ИЛИЕВ ПО К.Д. № 8 ОТ 2017 Г.

С особено мнение подписах решението по к. д. № 8 от 2017 г., с което е уважено искането на повече от една пета от народните представители – 62-ма от 44-то Народно събрание, за установяване на противоконституционност на парламентарния акт от 4.10.2017 г., с който не е приет проекта за решение за прекратяване на пълномощията на народния представител Делян Добрев, като противоречащ на чл. 6, ал.1, чл. 72, ал.1, т.1 и чл. 48, ал. 3 от Конституцията на Република България по следните съображения.

Конституционният съд може да действа само когато бъде сезиран с искане, което отговаря на изискванията на закона с оглед на субекта на искането, предмета и останалите реквизити необходими за неговата валидност, които го правят годно средство за поставяне в действие на процеса пред съда. Когато искането не отговаря на изискванията и в даден от съда срок не се отстранят недостатъците, то се връща на сезиращия орган.

С настоящето искане като предмет на конституционен контрол е посочен акт на Народното събрание (НС), който не е обнародван. Съгласно чл.17, ал. 2 от Закон за Конституционен съд (ЗКС) искането за обявяване неконституционност на актовете по чл.12, ал.1, т. 2. ЗКС може да се предявява от деня на обнародването им. Разпоредбата на закона е императивна и не предвижда изключения. Следователно искане, което има за предмет необнародван акт – закон или решение, независимо от това дали решението има нормативен характер или представлява индивидуален акт, не може да постави началото на производството пред КС.

Въведеното изискване за обнародване на актовете на НС в „Държавен вестник“ – чл. 88, ал. 3 от Конституцията, като задължителна предпоставка за допустимост на искането по чл.149, ал.1, т. 2 от Конституцията отчита обстоятелството, че обнародването на един акт от органа, който го е издал е задължителна част от процедурата по издаването на акта. На следващо място с обнародването в “Държавен вестник“ по официален, достоверен и гарантиран от държавата начин се представя съдържанието на изразеното в акта волеизявление на висшия законодателен орган приел акта. Изискването за обнародване на акта има значение и за задължителността и изпълнимостта на правилата, които се съдържат в акта – чл. 86, ал. 2 от Конституцията.

Конституционният съд прие, че е допуснато нарушение на чл.88, ал. 3 от Конституцията като не е обнародван акта на НС, но вместо да прекрати производството и върне искането, постанови да бъде допуснато до разглеждане по същество с указание председателят на НС в 30-дневен срок да обнародва акта. При положение, че в срока за произнасяне акта на НС не бе обнародван и като се има предвид императивната разпоредба на чл. 17, ал. 2 ЗКС, съдът трябваше да прекрати производството, но вместо да стори това разгледа делото по същество. Съдът изпадна в противоречие като прие от една страна, че обнародването на акта е задължително, защото така повелява конституционната уредба, но от друга, че неизпълнението на това изискване не е пречка да се разгледа искането и провери акта по същество. Съдът излага съображения, които имплицитно водят до извода, че обнародването не е извършено, за да се осуети преценката за конституционсъобразност на акта. Подобна теза е неиздържана, защото винаги се предполага добросъвестност на лицата и органите на които е възложено да прилагат конституционните разпоредби и закона. Ако председателят на НС е имал друго поведение, за да не обнародва акта на НС, тогава се поставят в действие парламентарни

механизми за реализиране на неговата и на парламентарното мнозинство отговорности. Когато необнародването на акта преследва осуетяване на конституционния контрол, това не е основание КС на свой ред да допусне неспазване на разпоредба на закон (чл.17, ал. 2 ЗКС), която се основава и развива конкретни конституционни разпоредби (чл. 88, ал. 3 и чл. 152), за да упражни правомощието си по чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията. Недопустимо е нарушение на Конституцията или закон да се преодолява чрез последващо неспазване на правилата.

В случая са възможни и други, при това основателни, причини за необнародване на оспорения акт. Парламентарният акт не е бил обнародван, защото е спорна правната природа на неприетия при гласуването проект за решение за прекратяване пълномощията на народния представител Делян Добрев. Този проблем е стоял както пред вносителя на искането, така и пред Конституционния съд, което е видно и от постановените съдебни актове с които се определя акта, подлежащ на преценка за конституционносъобразност и обявения за противоконституционен акт.

Посочените проблеми не позволяват разглеждането на искането по същество и производството по делото следваше да бъде прекратено, а искането върнато на неговия вносител.

СЪДИЯ:

ГРОЗДАН ИЛИЕВ